

Sygn. akt II K 16/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 08 maja 2015 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Kosiński

Protokolant: Marta Czapska

w obecności oskarżyciela : ---

po rozpoznaniu dnia 08 maja 2015 r. na rozprawie sprawy :

G. L. , syna J. i A. z d. J. , ur. (...) w P.

oskarżonego o to, że :

w dniu 19 grudnia 2014 r. w miejscowości N. , woj. (...) kierował pojazdem mechanicznym marki D. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości wynik I badania: 1,10 mg/l , wynik II badania 1,15 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu ,

to jest o czyn z art. 178a § 1 k.k.

1. Oskarżonego G. L. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 178a § 1 k.k. skazuje go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;
2. Na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt. 1 k.k. warunkowo zawiesza wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego G. L. kary pozbawienia wolności na okres próby 2 (dwóch) lat;
3. Na podstawie art. 71 § 1 k.k. wymierza oskarżonemu G. L. karę grzywny 30 (trzydzieści) stawek dziennych, określając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;
4. Na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego G. L. zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 (trzech) lat ;
5. Na podstawie art. 63 § 2 k.k. na poczet orzeczonego zakazu wszelkich prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym zalicza oskarżonemu G. L. okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 19 grudnia 2014 r. do dnia 08 maja 2015 r.;
6. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego G. L. w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt II K 16/15

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 19 grudnia 2014 roku około godziny 20:15 w miejscowości N. na ul. (...) woj. (...) poruszający się z kierunku miejscowości Z. radiowozem oznakowanym patrol policji w składzie sierż. szt. S. G. i sierż. szt. T. G. podał próbę

zatrzymania do kontroli drogowej samochodu marki D. (...) o nr rej. (...), gdyż kierujący tym pojazdem dokonując manewru zawracania nie zastosował się do znaku P-4. Pojazd ten poruszał się po ul. (...) w miejscowości N. . Kierujący samochodem marki D. (...) o nr rej. (...) mimo włączenie przez kierującego radiowozem sierż. szt. S. G. sygnałów błyskowych nie zatrzymał się do kontroli. Następnie skręcił na rondzie w prawa i wjechał na stację paliw (...) przy ul. (...) w N. , ponownie nie stosując się do znaku P-4 , gdzie się zatrzymał . Wobec powyższego sierż. szt. S. G. i sierż. szt. T. G. pojechali za tym pojazdem i na terenie tej stacji paliw podjęli czynności związane z kontrolą drogową tego pojazdu .

W trakcie kontroli drogowej zatrzymanego ustalono , iż pojazd prowadził G. L. od którego wyczuwalna była woń alkoholu . Wobec powyższego został on przebadany na urządzeniu Alco-Blow z wynikiem pozytywnym . Następnie oskarżony G. L. został przewieziony do Komisariatu Policji w N. celem podania badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu .

Oskarżony G. L. został poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Oskarżony G. L. miał w pierwszej próbie wykonanej w dniu 19 grudnia 2014 r. o godzinie 20:29 stężenie 1,10 mg/l alkoholu wydychanego powietrza (2,31 promila) , w drugiej próbie wykonanej w dniu 19 grudnia 2014 r. o godzinie 20:37 stężenie 1,15 mg/l alkoholu wydychanego powietrza (2,42 promila) (k. 5) .

Alkocomat, którym wykonano badanie , zaopatrzony był w aktualne w chwili badania świadectwo wzorcowania (k. 6-7) .

G. L. ma ukończone 44 lata, jest żonaty , posiada na utrzymaniu 1 dziecko , bezrobotny utrzymujący się z prac dorywczych i osiągający dochód ok. 1000 zł , nie był karany (k. 12) , nie leczy się psychiatrycznie ani odwykowo .

Sąd powyższy stan faktyczny ustalił na podstawie następujących dowodów : wyjaśnień oskarżonego G. L. (k. 19 i k. 55-56) , zeznań świadka S. G. (k. 17v) , protokołu zatrzymania osoby (k. 2) , protokołu użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego (k. 5) , świadectwa wzorcowania (k. 6-7) , karty karnej (k. 12) , protokołu tymczasowego zajęcia mienia ruchomego (k. 21) , postanowienia o zabezpieczeniu majątkowym (k. 24) i postanowienia o zatrzymaniu prawa jazdy (k. 25) i oświadczenia (k. 54) .

G. L. stanął pod zarzutem , iż w dniu 19 grudnia 2014 r. w miejscowości N. , woj. (...) kierował pojazdem mechanicznym marki D. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości wynik I badania: 1,10 mg/l, wynik II badania 1,15 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu , to jest popełnienia czynu z art. 178a § 1 k.k..

Oskarżony G. L. podczas postępowania przygotowawczego i na rozprawie przed Sądem przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu . Oskarżony G. L. w postępowaniu przygotowawczym wyjaśnił iż tego dnia tym samochodem na początku jechała żona . Samochód jednak zgasł za rondem w N. , bo najprawdopodobniej zabrakło gazu . Wtedy on wsiadł za kierownicę tego samochodu , udało mu się ten samochód odpalić i pojechał na stację benzynową , wtedy podjechał radiowóz (k. 19) . Natomiast na rozprawie przed Sądem oskarżony G. L. odmówił składania wyjaśnień potwierdził swoje wyjaśnienia złożone w postępowaniu przygotowawczym (k. 55-56) .

Sąd dał w całości wiarę wyjaśnieniom oskarżonego G. L. . W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego G. L. są jasne , dokładne i korespondują z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego zwłaszcza z protokołem badania alcomatem (k. 5) i protokołem zatrzymania osoby (k. 2) oraz z zeznaniami świadka S. G. w zakresie jakim Sąd dał im wiarę .

Sąd dał więc wiarę zeznaniom świadka S. G. jako jasnym dokładnym , spójnym i logicznym. Fakt, że wymieniony świadek precyzyjnie określa zakres swojej wiedzy na temat zdarzenia, w zakresie którego Sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka, świadczy zdaniem Sądu o braku skłonności do konfabulacji i dążeniu do rzetelnego przedstawienia przebiegu wydarzeń. Zeznania świadka S. G. są jasne , dokładne i korespondują z całością materiału dowodowego zebranego w sprawie w tym z protokołem użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego (k. 5) . Z zeznań świadka S. G. wynika jaki przebieg miała kontrola drogowa samochodu marki D. (...) o nr rej. (...) i co było jej powodem. W swoich zeznaniach świadek S. G. wskazał iż w dniu 19 grudnia 2014 roku około godziny 21:15 w miejscowości N. na ul. (...) woj. (...)

poruszający się radiowozem oznakowanym wspólnie z sierż. szt. T. G. jadąc z kierunku miejscowości Z. podjął próbę zatrzymania do kontroli drogowej samochodu marki D. (...) o nr rej. (...), gdyż kierujący tym pojazdem dokonując manewru zawracania nie zastosował się do znaku P-4. Świadek S. G. wskazał iż kierujący samochodem marki D. (...) o nr rej. (...) mimo włączenie przez niego sygnałów błyskowych nie zatrzymał się do kontroli, następnie skręcił na rondzie w prawo i wjechał na stację paliw (...) przy ul. (...) w N., ponownie nie stosując się do znaku P-4, gdzie się zatrzymał. Świadek S. G. wskazał po zatrzymaniu się tego pojazdu natychmiast podszedł jego kierowcy którym po wylegitymowaniu okazał się być G. L. od którego wyczuwalna była woń alkoholu. Wobec powyższego został on przebadany na urządzeniu Alco-Blow z wynikiem pozytywnym. Następnie oskarżony G. L. został on przewieziony do Komisariatu Policji w N. celem podania do badania na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu - wynik I badanie 2,31 promila, II badanie 2,42 promila (k. 17v).

Sąd dał w pełni wiarę dowodom z dokumentów, w szczególności protokołowi badania alcomatem (k. 5) i protokołowi zatrzymania osoby (k. 2), albowiem dokumenty powyższe zostały sporządzone przez funkcjonariuszy publicznych, nie zainteresowanych rozstrzygnięciem w sprawie, a zatem nie mających logicznego powodu, by przedstawiać nieprawdziwy stan rzeczy w dokumentach. Brak jest na tych dokumentach jakichkolwiek śladów podrobienia bądź przerobienia.

Sąd dał ponadto wiarę wszystkim ujawnionym na rozprawie dokumentom. Ich autentyczność i wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron, ani nie stoi w sprzeczności z żadnym innym dowodem, a tym samym nie budzi wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Przepis art. 178 a § 1 k.k. stanowi, iż karze podlega, kto, znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym. Występek ten ma charakter umyślny, przy czym samo uruchomienie i prowadzenie pojazdu wymaga zamiaru bezpośredniego, natomiast fakt znajdowania się przez prowadzącego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego może być również objęty zamiarem ewentualnym. W każdym razie niezbędna jest świadomość sprawcy, że może znajdować się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego i godzenie się z tą możliwością. Z treści art. 178 a § 1 k.k. wynika, więc że dla stwierdzenia przesłanek popełnienia przestępstwa wskazanych w tym przepisie konieczne jest spełnienie następujących znamion: po pierwsze sprawca winien prowadzić pojazd mechaniczny, po drugie - prowadzący pojazd musi znajdować się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem innego środka odurzającego, wreszcie po trzecie - pojazd mechaniczny winien być prowadzony w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym.

Należy stwierdzić iż, wszystkie wyżej wskazane przesłanki zostały spełnione w sytuacji będącej przedmiotem niniejszego postępowania.

Po pierwsze niewątpliwym jest iż oskarżony G. L. poruszał się pojazdem mechanicznym. Kierował bowiem samochodem osobowym marki D. (...) o nr rej. (...).

Po drugie w ocenie Sądu nie ma wątpliwości, iż oskarżony w chwili popełnienia czynu zabronionego znajdował się w stanie nietrzeźwości. Zgodnie z treścią art. 115 § 16 k.k. stan nietrzeźwości zachodzi, gdy: zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Oskarżony G. L. po zatrzymaniu przez Policję został poddany badaniu alcomatem. Badanie to wykazało, iż w wydychanym przez oskarżonego powietrzu znajdował się alkohol w ilości niedozwolonej do prowadzenia jakichkolwiek pojazdów tj. w wysokości 1,10 mg/l alkoholu wydychanego powietrza (I próba badania). W konsekwencji należy przyjąć, iż stężenie alkoholu w organizmie oskarżonego znacznie przewyższało dolną granicę stanu nietrzeźwości.

Została w omawianej sytuacji również spełniona trzecia przesłanka. Oskarżony G. L. kierował pojazdem mechanicznym w ruchu lądowym. Oskarżony G. L. kierował bowiem pojazdem mechanicznym - samochodem D. (...) o nr rej. (...) na ulicy (...) i na ul. (...) w miejscowości N., woj. (...) - gdzie odbywa się normalny ruch pojazdów, co

stanowi prowadzenie pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym. Należy zauważyć, iż dla przestępstwa określonego w art. 178a § 1 k.k. nie jest znamienne prowadzenie pojazdu mechanicznego po drodze publicznej. Wystarczające jest prowadzenie go w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego w jakiegokolwiek strefie ruchu, to jest w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym (tak wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie, II AKa 131/04 KZS 2004/9/35). W powyższym przypadku ul (...) i ul (...) w miejscowości N., woj. (...) po której kierował oskarżony pojazdem mechanicznym - samochodem marki D. (...) o nr rej. (...) jest drogą publiczną określoną w ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r., poz. 260 z późn. zm.).

Z tych względów zarówno okoliczności sprawy, jak i wina oskarżonego G. L. nie budzą wątpliwości.

Wymierzając oskarżonemu G. L. karę Sąd wziął pod uwagę zarówno okoliczności obciążające jaki i łagodzące.

Niewątpliwą okolicznością obciążającą jest duży stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu przejawiający się charakterze naruszonego przez oskarżonego dobra oraz okoliczności działania oskarżonego. Oskarżony G. L. narażał bowiem zarówno bezpieczeństwo ruchu drogowego (albowiem co jest notoryjne wiadomo, w stanie nietrzeźwości postrzeganie i prawidłowe reagowanie na sytuację drogową jest w znacznym stopniu utrudnione), a także innych uczestników ruchu drogowego, przede wszystkim pieszych. Nadto jako okoliczność obciążającą Sąd przyjął wysoką nagminność przestępstw popełnianych przez sprawców w stanie nietrzeźwości, co winno się spotkać z właściwą i surową represją karną.

W powyższej sprawie Sąd za okoliczność łagodzącą przyjął fakt iż oskarżony G. L. nie był dotychczas karany (k. 12).

Orzekając o karze Sąd wymierzył oskarżonemu G. L. karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, kara ta spełnia bowiem wymogi zarówno prewencji indywidualnej jak i generalnej, a także odpowiada stopniowi zawinienia i społecznej szkodliwości czynu. Sąd wymierzoną oskarżonemu G. L. karę pozbawienia wolności zawiesił na okres próby 2 lat, biorąc pod uwagę jego wcześniejszą nie karalność, uznając iż jest to okres wystarczający dla zrozumienia przez oskarżonego wagi popełnionego przez niego występkę. Groźba zarządzenia wykonania kary w okresie próby ponadto spowoduje, iż oskarżony będzie respektował porządek prawny, a co za tym idzie cele kary zostaną osiągnięte. Ponadto na podstawie art. 71 § 1 k.k. Sąd wymierzył oskarżonemu G. L. karę grzywny 30 (trzydzieści) stawek dziennych, określając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych. Orzeczone wobec oskarżonego G. L. kara grzywny spełnia wymogi zarówno prewencji indywidualnej jak i generalnej i spełnia wobec tego oskarżonego również funkcję represyjną.

Orzekając wobec oskarżonego G. L. zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat, Sąd postąpił zgodnie z dyspozycją art. 42 § 2 k.k. Sąd uznał bowiem, iż okres 3 lat jest wystarczający dla spełnienia roli represyjnej wobec oskarżonego. Tylko ten środek karny spełni wobec oskarżonego funkcję prewencyjną i wychowawczą oraz zapobiegnie powrotowi do przestępstwa. Ponadto ten środek karny winien wyeliminować przez okres jego obowiązywania zagrożenie jakie stanowi oskarżony dla innych uczestników ruchu drogowego.

Na podstawie art. 63 § 2 k.k. Sąd na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym zaliczył oskarżonemu G. L. okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 19 grudnia 2014 r. do dnia 08 maja 2015 r..

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i zwolnił oskarżonego G. L. w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych biorąc pod uwagę jego sytuację majątkową.

Z uwagi na powyższe Sąd orzekł jak w wyroku.